

Restauratie Domkerk schiet goed op

Everard Bisschop toont de verfijnde versieringen op de pinakels bovenop de Domkerk.

FOTO SANDER OPTENDREES

UTRECHT

Het eerste deel van de restauratie aan de Domkerk moest volgens planning in januari gereed zijn. Toch staan de steigers van aannemer Nico de Bont er nog: tegen de verwachting in zijn de restaurateurs al bezig voor de restauratie van het tweede deel.

KIM VAN DE WETERING

In eerste instantie zou alleen het zuidelijke deel gerestaureerd worden en was het noordelijke deel pas over twee jaar aan de beurt. Onlangs bleek dat er toch meer geld beschikbaar was en er al gestart kon worden met de tweede fase. De voorbereidingen daarvoor zijn nu in gang.

Met een flinke brok steen en een verroeste kram in zijn handen gebaart Everard Bisschop naar de dakgoot van de Domkerk. Hij is projectleider bij Van Hoogevest architecten, die samen met aannemer Nico de Bont de restauratie uitvoert. Op 40 meter hoogte vertelt hij over de werkzaamheden aan het eeuwenoude monument.

De brok natuursteen die hij vast heeft, maakte tot voor kort onderdeel uit van een van de bogen. „Het grootste probleem was het corroderen van de ijzeren verbindingen tussen alle stenen. Door het roesten zetten de verbindingen uit, en trekken stenen uit elkaar. Gevolg is dat die scheef

gaan staan of zelfs afbreken.”

De verroeste verbindingen aan de zuidzijde zijn afgelopen maanden allemaal vervangen door roestvrij staal. De brokstukken die loszaten, zijn vervangen, zo veel mogelijk door hetzelfde materiaal. „We zijn sober en terughoudend in de restauratie”, zegt Bisschop. Wat niet wegneemt dat er een kleine 40 soorten natuursteen in de kerk zitten, schat de projectleider. „Elke architect laat als het ware zijn handtekening achter door de steenkeuze.”

Ook de drie soorten ornamenten bovenop de kerk zijn hersteld: 12 pinakels (langwerpig met versiersels), 6 kruisbloemen (een soort paal met bloemenkrans) en 28 kanthogels (driehoekige versieringen boven een venster) moesten allemaal worden nagelopen. Vooral de kruisbloemen waren een uitdaging omdat ze van snel verwerend terracotta gemaakt zijn. Nadat ze helemaal uit elkaar waren gehaald, werden ook hier de ijzeren verbindingen vervangen door roestvrij staal. Daarna kregen de bloemen bovenop een bescherm laag van lood. Op deze manier kunnen ze misschien nog wel 150 jaar mee.

'Natte kant'

De verschillen tussen de kerk vóór en na de restauratie worden goed duidelijk aan de noordkant, die Bisschop de 'natte kant' noemt. Waar het al opgeleverde gedeelte schoon en helder oogt, staat er op de noordkant mos op de grauwe, verweerde stenen. Aan het begin van komende zomer hoopt Bisschop ook de tweede fase op te leveren.

„Het is bijzonder om hier te lopen, de komende 30 à 40 jaar komt hier niemand meer. Bovendien zie je hier schitterende details die je vanaf beneden niet kunt waarnemen.” Hij wijst op de verfijnde bloemen op de pinakels en gezichtsuitdrukkingen van de

waterspuwers. „Op deze hoogte zie je pas echt hoeveel vakmanschap en arbeid er in de Domkerk is gestoken.”